

i den Slags Sager kan forsøge at faa Sagen afgjort uden egentlig Proces, lige saa vel som i andre Tilfælde, hvor private Parter staa overfor hinanden. Der er nu om Stunder mange Sager, som anlægges efter offentlige Myndigheders Foranstaltninger, hvori det offentlige er saa at sige den ene Part, og disse Sager ere ofte ikke af anden Karakter eller Bestaafenhed end Sager, der kunne finde Sted mellem private Borgere. Som sagt, jeg indser ikke, hvorfor saadanne Sager skulle behandles anderledes, hvorfor den private Modpart skal indbringes det Gode, som Forligsprøve og muligt Forlig kan yde ham, og hvorfor han skal drives ind i en Proces, som muligvis kunde være undgaaet, hvis der først havde været Forligsprøve. Hvad § 3 angaar, da har den min Sympati, fordi jeg ogsaa i den ser et Middel til at fremme en fornuftig Behandling af Sagerne. Hvad endelig Spørgsmaalet om Sagførernes Møde for Forligskommissionen angaar, da tillægger jeg det ikke saa overordentlig stor Betydning, og naar jeg for min Del skulde være mest tilbøjelig til ikke at forbyde Sagførernes Møde, saa er det ikke just fordi jeg vil fastholde den Betragtning, at Fordommen mod, at Sagførerne møde, vistnok oprindelig og væsentlig har været grundet paa en Mistillid til Sagførerstanden — denne Fordom er forhaabentlig nu uberettiget — men det er navnlig af den praktiske Grund, at jeg ikke tror, der opnaas noget ved at opretholde dette Forbud. Naar en Mand først har overgivet sin Sag til en Sagfører, eller til en Procurator, kan man være temmelig sikker paa, at han ogsaa følger Sagføreren Raad med Hensyn til at møde for Forligskommissionen, og hvad enten der saa mødes af selve Sagføreren eller af den af Sagføreren anviste og instruerede Mellemmand, saa tror jeg, at Resultatet bliver det samme.

Jeg vil tillade mig at anbefale denne Sag til det ærede Tings Overvejelse. Jeg formaar ikke at se, at der i den kan siges at ligge nogen som helst Grund til at anstille politiske Betragtninger, eller at den fortjener at behandles med politiske Standpunkter for Dje.

Da ikke flere begærede Ordre, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. J. Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden (Høgsbro): Det vil være for sent at foretage nogen af de følgende Sager paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen Tirsdag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

- 1) **Indenrigsministeren fremsætter:**
Forslag til Lov om Anlæg af en Sørbane fra Klampenborg til Helsingør.
- 2) **Første Behandling af:**
Forslag til Lov om Handel med samt Opbevaring og Anvendelse af Gift og andre for Sundheden farlige Stoffer.
- 3) **Første Behandling af:**
Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 2den Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.
- 4) **Første Behandling af:**
Forslag til Lov om Forandring i Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m. af 12te April 1889 § 12.
- 5) **Første Behandling af:**
Forslag til Lov om Forebyggelsesmidler mod Utugt og til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse.
- 6) **Første Behandling af:**
Forslag til Lov om Underholdsbidrag til forladte Hustruers Børn.
- 7) **Første Behandling af:**
Forslag til Lov om Uægtebørns Retstrav.
- 8) **Første Behandling af:**
Forslag til Lov om forandret Affattelse af § 58 i almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866.